EEE JUNGTINIO KOMITETO SPRENDIMAS

Nr. 78/2011

2011 m. liepos 1 d.

kuriuo iš dalies keičiamas EEE susitarimo IX priedas (Finansinės paslaugos)

EEE JUNGTINIS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos ekonominės erdvės susitarimą (toliau – Susitarimas) su pakeitimais, padarytais Europos ekonominės erdvės susitarimą patikslinančiu protokolu, ypač į šio Susitarimo 98 straipsnį,

kadangi:

(1) Susitarimo IX priedas buvo iš dalies pakeistas 2010 m. lapkričio 10 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 120/2010 [1];

(2) į Susitarimą turi būti įtraukta 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) [2];

(3) Direktyva 2009/138/EB nuo 2012 m. lapkričio 1 d. panaikinamos į Susitarimą įtrauktos Tarybos direktyvos 64/225/EEB [3], 73/239/EEB [4], 73/240/EEB [5], 76/580/EEB [6], 78/473/EEB [7], 84/641/EEB [8], 87/344/EEB [9], 88/357/EEB [10] ir 92/49/EEB [11] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB [12], 2001/17/EB [13], 2002/83/EB [14] ir 2005/68/EB [15], todėl nuo 2012 m. lapkričio 1 d. jos turi būti iš Susitarimo išbrauktos;

(4) Direktyvoje 2009/138/EB nauja redakcija išdėstyti kai kurie iš išbrauktų teisės aktų, todėl dabartinė išbrauktų teisės aktų EEE adaptacija turi būti iš dalies toliau taikoma,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Susitarimo IX priedas iš dalies keičiamas taip:

1) I skyriaus (Draudimas) antraštinė dalis „i) Ne gyvybės draudimas“ pervadinama „i) Ne gyvybės ir gyvybės draudimas“;

2) 1 punktas (Tarybos direktyva 64/225/EEB) tampa 1a punktu;

3) prieš naują 1a punktą (Tarybos direktyva 64/225/EEB) įterpiamas šis punktas:

„1. **32009 L 0138**: 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

Direktyvos nuostatos šio Susitarimo tikslais pritaikomos taip:

a) 8 straipsnis papildomas taip:

“5. Islandijoje „Viðlagatrygging Íslands“”;

b) 57–63 straipsniai dėl siūlomo įsigyjančio asmens riziką ribojančio vertinimo netaikomi, jei siūlomas įsigyjantis asmuo, kaip apibrėžta direktyvoje, yra įsisteigęs arba jo veikla yra reglamentuojama ne Susitariančiųjų Šalių teritorijoje;

c) iš 157 straipsnio 2 dalies išbraukiami žodžiai „remiantis Reglamentu (EB) Nr. 593/2008“;

d) 171 straipsnis netaikomas. Taikomos šios nuostatos:

Kiekviena Susitariančioji Šalis su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis sudarytais susitarimais gali susitarti taikyti nuostatas, kurios skiriasi nuo numatytųjų Direktyvos 162–170 straipsniuose, jei jų draudėjams ir apdraustiems asmenims suteikiama pakankama ir lygiavertė apsauga. Susitariančiosios Šalys, prieš sudarydamos tokius susitarimus, informuoja viena kitą ir konsultuojasi viena su kita. Susitariančiosios Šalys draudimo įmonių filialams, kurių pagrindinis biuras yra ne Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, netaiko nuostatų, dėl kurių jiems sudaromos palankesnės sąlygos nei draudimo įmonių filialams, kurių pagrindinis biuras yra Susitariančiųjų Šalių teritorijoje;

---

[1] OL L 58, 2011 3 3, p. 77.
[2] OL L 335, 2009 12 17, p. 1.
[3] OL 56, 1964 4 4, p. 878/64.
[4] OL L 228, 1973 8 16, p. 3.
[5] OL L 228, 1973 8 16, p. 20.
[6] OL L 189, 1976 7 13, p. 13.
[7] OL L 151, 1978 6 7, p. 25.
[8] OL L 339, 1984 12 27, p. 21.
[9] OL L 185, 1987 7 4, p. 77.
[10] OL L 172, 1988 7 4, p. 1.
[11] OL L 228, 1992 8 11, p. 1.
[12] OL L 330, 1998 12 5, p. 1.
[13] OL L 110, 2001 4 20, p. 28.
[14] OL L 345, 2002 12 19, p. 1.
[15] OL L 323, 2005 12 9, p. 1.

e) kai Europos Sąjunga derasi su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis pagal 175 straipsnį, ji siekia vienodų sąlygų ELPA valstybių draudimo ir perdraudimo įmonėms;

f) kalbant apie 177 straipsnyje nurodytas draudimo ir perdraudimo įmonėms trečiųjų šalių taikomas sąlygas, taikomos šios nuostatos:

Siekdamos didžiausio laipsnio konvergencijos taikant trečiosios šalies režimą draudimo ir perdraudimo įmonėms, Susitariančiosios Šalys keičiasi informacija, kaip apibūdinta 177 straipsnio 1 dalyje, o dėl 177 straipsnio 2 dalyje minimų klausimų Susitariančiųjų Šalių nustatytina konkrečia tvarka organizuojamos konsultacijos EEE jungtiniame komitete;

g) 178 straipsnis pakeičiamas taip:

„1. Šis straipsnis taikomas 2 dalyje nurodytoms sutartims, nepriklausomai nuo to, ar draudžiama rizika yra Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taip pat visoms kitoms draudimo sutartims, kuriomis draudžiama rizika yra Susitariančiųjų Šalių teritorijoje. Jis netaikomas perdraudimo sutartims.

2. Draudimo sutarčiai, kuria apdraudžiama didelė rizika, kaip apibrėžta 13 straipsnio 27 dalyje, taikoma šalių pasirinkta teisė.

Tiek, kiek šalys nepasirinko taikytinos teisės, draudimo sutarčiai taikoma draudiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės teisė. Jei konkrečiu atveju iš visų aplinkybių paaiškėja, kad sutartis akivaizdžiai glaudžiau susijusi su kita valstybe, taikoma tos kitos valstybės teisė.

3. Sutarčiai taikomą teisę šalys pasirenka laikydamosi šių nuostatų:

a) pasirinkimas turi būti tiksliai išreikštas ar aiškiai parodytas sutarties sąlygomis arba bylos aplinkybėmis. Šalys gali pasirinkti visai sutarčiai ar tik jos daliai taikytiną teisę;

b) šalys gali bet kuriuo metu susitarti sutarčiai taikyti kitą teisę, nei pagal pirmesnį šalių pasirinkimą taikyta teisė. Pakeitimai dėl taikytinos teisės, padaryti po sutarties sudarymo, neturi įtakos formaliam jos galiojimui ir negali neigiamai paveikti trečiųjų šalių teisių;

c) tais atvejais, kai visi kiti situacijai svarbūs elementai pasirinkimo metu yra kitoje valstybėje nei ta, kurios teisė pasirinkta, šalių pasirinkimas neturi kliudyti taikyti tos kitos valstybės teisės nuostatų, nuo kurių negali būti nukrypstama sutartimi;

d) tais atvejais, kai visi kiti situacijai svarbūs elementai pasirinkimo metu yra vienoje ar keliose Susitariančiose Šalyse, šalių pasirinkta kita nei Susitariančiosios Šalies taikytina teisė tinkamais atvejais nekliudo taikyti EEE teisės nuostatų, kaip jos įgyvendinamos ginčo nagrinėjimo vietos Susitariančioje Šalyje, nuo kurių negali būti nukrypstama susitarimu.

4. Šalių susitarimo dėl taikytinos teisės pasirinkimo buvimas ir galiojimas nustatomas pagal šias nuostatas:

a) sutarties ar bet kurios jos sąlygos egzistavimas ir galiojimas nustatomas pagal teisę, kuri būtų jai taikoma pagal šį straipsnį, jei sutartis ar sąlyga galiotų;

tačiau, siekdama įrodyti, kad nedavė sutikimo, šalis gali remtis savo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teise, jei iš aplinkybių paaiškėja, kad nagrinėti šios šalies elgesio pasekmes pagal šio punkto 1 pastraipoje nurodytą teisę yra nepagrįsta;

b) sutartis, sudaryta asmenų, kurie arba kurių atstovai sutarties sudarymo metu yra toje pačioje valstybėje, formaliai galioja, jei ji atitinka formalius reikalavimus pagal teisę, kuri pagal šį straipsnį taikoma sutarties turiniui, arba pagal jos sudarymo vietos valstybės teisę.

Sutartis, sudaryta asmenų, kurie arba kurių atstovai sutarties sudarymo metu yra skirtingose valstybėse, formaliai galioja, jei atitinka formalius reikalavimus pagal teisę, kuri pagal šį straipsnį taikoma jos turiniui, arba pagal vienos iš valstybių, kurioje sutarties sudarymo metu yra bet kuri iš šalių arba jos atstovas, teisę, arba pagal valstybės, kurioje tuo metu buvo bet kurios iš šalių įprastinė gyvenamoji vieta, teisę.

Vienašalis veiksmas, kuriuo siekiama teisinių pasekmių sudarytai ar ketinamai sudaryti sutarčiai, formaliai galioja, jei atitinka formalius reikalavimus pagal teisę, kuri pagal šį straipsnį taikoma ar būtų taikoma sutarties turiniui, arba pagal veiksmo atlikimo vietos valstybės teisę, arba pagal teisę valstybės, kurioje tuo metu veiksmą atlikęs asmuo turėjo įprastą gyvenamąją vietą.

Nepaisant šio punkto 1–3 pastraipų, sutarčiai, kurios dalykas yra daiktinė teisė į nekilnojamąjį turtą arba nekilnojamojo turto nuoma, taikomos turto buvimo vietos valstybės teisėje numatyti formalūs reikalavimai, jei pagal tą teisę:

i) tie reikalavimai taikomi neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje sudaryta sutartis, ir neatsižvelgiant į tai, kokia teisė jai taikoma; be to,

ii) nuo tų reikalavimų susitarimu negali būti nukrypstama;

c) sutartyje, sudarytoje toje pačioje valstybėje esančių asmenų, fizinis asmuo, kuris pagal tos valstybės teisę būtų veiksnus, gali remtis savo neveiksnumu pagal kitos valstybės teisę, tik jei sudarant sutartį kita sutarties šalis žinojo apie tokį neveiksnumą arba jei apie jį nežinojo dėl neatsargumo.

5. Draudimo sutarčių, kurių neapima 2 dalis, atveju šalys pagal 3 dalį gali pasirinkti taikyti tik šią teisę:

a) bet kurios Susitariančiosios Šalies, kurioje sutarties sudarymo metu yra draudimo rizika, teisę;

b) draudėjo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teisę;

c) gyvybės draudimo sutarčių atveju – draudėjo pilietybės Susitariančiosios Šalies teisę;

d) draudimo sutarčių, kuriomis apdraudžiama rizika, apribota įvykiais vienoje Susitariančioje Šalyje, kitoje nei kurioje yra draudimo rizika, – tos Susitariančiosios Šalies teisę;

e) jei draudėjas, turėdamas sutartį, kuriai taikoma ši dalis, vykdo komercinę, pramonės arba laisvųjų profesijų veiklą, ir draudimo sutartis apima dvi ar daugiau rizikų, susijusių su ta veikla ir esančių skirtingose Susitariančiose Šalyse, – bet kurios iš šių Susitariančiųjų Šalių teisę arba draudėjo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teisę.

Kai a, b ir e punktuose numatytais atvejais atitinkamos Susitariančiosios Šalys suteikia didesnę laisvę pasirinkti draudimo sutarčiai taikytiną teisę, šalys gali ta laisve pasinaudoti.

Tiek, kiek pagal šią dalį šalys nepasirinko taikytinos teisės, sutarčiai taikoma Susitariančiosios Šalies, kurioje sutarties sudarymo metu yra rizika, teisė.

6. Kai Susitariančioji Šalis nustato pareigą apsidrausti nuo tam tikrų rizikų, jas apimančioms draudimo sutartims taikomos šios papildomos taisyklės:

a) draudimo sutartis nėra pareigos apsidrausti įvykdymas, jei ji neatitinka pareigą nustačiusios Susitariančiosios Šalies numatytų tam draudimui taikomų specifinių nuostatų. Jei Susitariančiosios Šalies, kurioje yra draudimo rizika, teisė prieštarauja Susitariančiosios Šalies, nustačiusios pareigą apsidrausti, teisei, tai viršenybę turi pastarosios Susitariančiosios Šalies teisė;

b) nukrypdama nuo 2 ir 4 dalių Susitariančioji Šalis gali nustatyti, kad draudimo sutarčiai taikoma pareigą apsidrausti nustačiusios Susitariančiosios Šalies teisė.

7. 4 dalies trečios pastraipos ir 5 dalies tikslais, jei sutartis apima riziką, esančią daugiau nei vienoje Susitariančioje Šalyje, sutartis laikoma sudarančia kelias sutartis, kurių kiekviena susijusi tik su viena Susitariančiąją Šalimi.

8. Šio straipsnio tikslais valstybė, kurioje yra rizika, nustatoma pagal 13 straipsnio 13 dalį, o gyvybės draudimo atveju valstybė, kurioje yra rizika, yra valstybė, kurioje prisiimtas įsipareigojimas, kaip apibrėžta 13 straipsnio 14 dalyje.“;

h) III priedo A dalis papildoma taip:

„29. Islandijos Respublikos atveju: „Hlutafélag“;

30. Lichtenšteino Kunigaikštystės atveju: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

31. Norvegijos Karalystės atveju: „Aksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“;

i) III priedo B dalis papildoma taip:

„29. Islandijos Respublikos atveju: „Hlutafélag“;

30. Lichtenšteino Kunigaikštystės atveju: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

31. Norvegijos Karalystės atveju: „Aksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“;

j) III priedo C dalis papildoma taip:

„29. Islandijos Respublikos atveju: „Hlutafélög“;

30. Lichtenšteino Kunigaikštystės atveju: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

31. Norvegijos Karalystės atveju: „Aksjeselskaper“, „Allmennaksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“ “;

4) 31d punktas (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB) papildomas taip:

„su pakeitimais, padarytais:

— **32009 L 0138**: Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).“;

5) 1a punkto (Tarybos direktyva 64/225/EEB), 2 punkto (Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB), 3 punkto (Tarybos direktyva 73/240/EEB), 4 punkto (Tarybos direktyva 78/473/EEB), 5 punkto (Tarybos direktyva 84/641/EEB), 6 punkto (Tarybos direktyva 87/344/EEB), 7 punkto (Antroji Tarybos direktyva 88/357/EEB), 7a punkto (Tarybos direktyva 92/49/EEB), 7b punkto (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB), 12c punkto (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB) ir 13a punkto (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/17/EB) tekstas nuo 2012 m. lapkričio 1 d. išbraukiamas;

6) 11 punkto (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB) ir su juo susijusios antraštinės dalies tekstas nuo 2012 m. lapkričio 1 d. išbraukiamas;

7) I skyriaus (Draudimas) antraštinės dalys „iv) Priežiūra ir atskaitomybė“ ir „v) Kiti klausimai“ nuo 2012 m. lapkričio 1 d. tampa antraštinėmis dalimis „iii) Priežiūra ir atskaitomybė“ ir „iv) Kiti klausimai“.

2 straipsnis

Europos Sąjungos oficialiojo leidinio EEE priede skelbtinas Direktyvos 2009/138/EB tekstas islandų ir norvegų kalbomis yra autentiškas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja 2011 m. liepos 2 d., jei EEE jungtiniam komitetui pateikti visi pranešimai pagal Susitarimo 103 straipsnio 1 dalį (*).

4 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* EEE skyriuje ir EEE priede.

Priimta Briuselyje 2011 m. liepos 1 d.

EEE jungtinio komiteto vardu

Pirmininkas

Kurt JÄGER

(*) Konstituciniai reikalavimai nurodyti.

Lichtenšteino vienašalė deklaracija dėl Sprendimo Nr. 78/2011, kuriuo į EEE susitarimą įtraukiama Direktyva 2009/138/EB

„Lichtenšteino Kunigaikštystė 1996 m. su Šveicarija sudarė dvišalį susitarimą dėl tiesioginio draudimo. Remiantis abipusiškumo principu, šio Susitarimo tikslas – nustatyti būtinas ir pakankamas sąlygas, kad draudimo įmonės, kurių pagrindinis biuras yra Susitariančiosios Šalies teritorijoje, galėtų naudotis įsisteigimo ir tiesioginio draudimo paslaugų teikimo laisve kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.“